



R. Dostai ben R. Yannai said in the name of R. Meir:

Everyone who forgets {even} one word of his study is regarded as if he were guilty against his soul, as it is said: “Only take care and watch your soul diligently, lest you forget the words which your eyes have seen (Deut. 4: 9).”

Is this so even when his study has become difficult for him? Read the text “and lest they are removed from your heart all the days of your life (Deut. 4: 9),” thus he is not guilty until he sits and {deliberately} removes them from his heart.

רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר:

כל השוכח דבר אחד ממשנתו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו, שנאמר (דברים ד), רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך.

יכול אפלו תקפה עליו משנתו, תלמוד לומר (שם) ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך, הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו: